

KØBENHAVNS KOMMUNE
Socialudvalget
Borgmesteren

6. oktober 2017

Sagsnr.
2017-0322911

Dokumentnr.
2017-0322911-1

**Til børne- og socialminister Mai Mercado og transport-,
bygnings- og boligminister Ole Birk Olesen**

Kære Mai Mercado og Ole Birk Olesen

Tak for et godt dialogmøde om hjemløshed tirsdag den 19. september 2017.

Der var mange relevante perspektiver på en samfundsudfordring, som vi har et fælles ansvar for at løse. Trods forskellige udgangspunkter og synspunkter var det mit indtryk, at der rundt om bordet var enighed om, at tilvejebringelsen af billige og tilgængelige boliger er afgørende for at kunne løse udfordringerne med hjemløshed i Danmark.

Jeg er derfor også glad for, at transport-, bygnings- og boligministeren gav udtryk for behovet for at se på nogle af de lovgivningsområder, som særligt udgør en barriere for arbejdet med hjemløshed.

Det gælder ikke mindst ligestillingen af private og almene udlejere i forbindelse med boligsocial anvisning samt boligstøtte til borgere i deleboliger.

Københavns Kommune har tidligere bidraget med konkrete forslag, og som opfølgning på vores gode drøftelse vil jeg gerne benytte lejligheden til kort at ridse de vigtigste forslag op igen.

Ligestilling af private og almene udlejere i forbindelse med boligsocial anvisning

Som lovgivningen er nu, stilles der tre krav til privat anvisning, som gør det svært at benytte muligheden i praksis:

1. Kommunen skal have et område med høj andel af beboere uden for arbejdsmarkedet, og kommunen skal på den baggrund have indført ordningen kombineret udlejning eller have tiltaget sig 100 pct. kommunal anvisning i et sådant område.
2. Kommunen og den private udlejer må max indgå en aftale i seks år.
3. Efter de seks år må aftalen aldrig fornyes eller genindgås.

Københavns Kommune har søgt om at få kravene fjernet igennem frikommuneforsøget, men har indtil nu kun på forsøgsbasis fået fjernet det første vedrørende områder med høj andel af beboere udenfor arbejdsmarkedet. Det er godt, at vi har fået lov at afprøve det, for det er ikke hensigtsmæssigt, at man i lovgivningen stiller krav om, at kommunerne skal have et sådant udsat område for at kunne indgå

Rådhuset
1599 København V

Telefon
33 66 33 66

Direkte telefon
33 66 24 51

Telefax
33 66 70 75

E-mail
Borgmester@sof.kk.dk

www.kk.dk

samarbejde med private aktører, når man samtidig ønsker, at kommunerne skal arbejde for, at der ikke dannes ghettoområder.

Københavns Kommune arbejder målrettet på at undgå, at socialt udsatte borgere skal bo i de samme områder, fordi det både er det bedste for de udsatte borgere og for byen som helhed. Anvisning til privat byggeri vil netop kunne være en måde, hvorpå man kan modarbejde, at sociale problemer samles i bestemte områder og dermed også modvirke ghetto-dannelse.

Desværre har frikommunenetværket ikke fået lov at fravige de to andre krav, der begrænser private anvisningsaftaler til seks år. Det betyder, at privat anvisning fortsat ville være en meget midlertidig løsning, hvor kommunerne bliver afskåret fra at genindgå eller lave nye aftaler med private udlejere efter seks år, selvom begge parter er tilfredse med aftalen.

Det er svært at se et argument for, at staten begrænser aftalerne til seks år i stedet for at lade de private udlejere og kommunen lave aftaler om anvisning, så længe begge parter ønsker det.

Kravene til den private anvisning betyder, at vi i kommunen ikke laver officielle anvisningsaftaler med de private udlejere, som ønsker at stille boliger til rådighed for udsatte. I praksis betyder det, at de private udlejere ikke får de samme fordele, som almene boligorganisationer får gennem en officiel anvisningsaftale med dækning af tomgangsleje og misligholdelse i form af manglende istandsættelse ved fraflytning.

Som vi talte om på dialogmødet, synes jeg, at der bør laves en ordinær lovændring – og ikke bare et frikommuneforsøg - der fjerner disse krav og giver kommunerne mulighed for at lave aftaler om boligsocial anvisning med de private udlejere, der ønsker det.

Mulighed for at give boligstøtte til borgere, der bor i delebolig med to beboere

Udover at ligestille private og almene udlejere bør der også i en kommende handlingsplan om hjemløshed være fokus på ligestilling af borgere, der bor i delebolig.

På nuværende tidspunkt er muligheden for at få boligstøtte bestemt af antallet af beboere i en delebolig, hvor tre eller flere borgere, der deler en anvist lejlighed, godt kan få boligstøtte, mens to borgere, der deler en anvist lejlighed, ikke kan. Det virker ikke logisk, at det er antallet af samboere i en bolig anvist af kommunen, der afgør retten til at få boligstøtte.

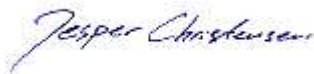
Dertil kommer, at det gør det sværere for kommunen at hjælpe udsatte unge ud af hjemløshed og ind i en delebolig, eftersom der er flere

egnede treværelseslejligheder til rådighed end fire- og femværelses. De boliger, som har en egnet indretning, vil ofte være for dyre for socialt udsatte borgere, hvis ikke de kan opnå boligstøtte.

Det eneste argument for ikke at give denne mulighed er, at det vil øge udgifterne til boligstøtte. Det er korrekt, men det er altid en god investering at hjælpe borgere ud af hjemløshed. Blandt andet fordi der er flere udgifter til borgere på herberger og krisecentre – både for staten og kommunerne – end til borgere i egen bolig. Dertil kommer, at borgere, der ikke kan få boligstøtte i en delebolig, i mange tilfælde på sigt vil blive anvist hver sin bolig og ofte modtage en højere boligstøtte (på grund af højere husleje), end det vil være tilfældet i en delebolig.

Tak fordi I tog initiativ til mødet. Jeg ser frem til en handlingsplan på hjemløseområdet, der - udover en fortsat stærk social indsats – også adresserer de mere strukturelle barrierer på boligområdet, der står i vejen for det løft af hjemløseindsatsen, som vi har brug for, hvis vi for alvor skal knække kurven.

Venlig hilsen

Jesper Christensen